

Ahojík všichni!

Tak co, jak žijete? A co vůbec prázdniny? Přežili všichni velikonoční pondělí nebo jsou trvalé následky, jak u holek tak u kluků?☺

V tomto čísle mám pro vás jedno malé překvapení! Že neuhodnete, co to je? Tak já vám to teda, napíšu. Jak jste jistě svým bystrým zrakem na nástěnce se suply zaznamenali, tak byl opět zas a znova všemi milovaný, a tak dlouho očekávaný lyžák! Jo hold, jedni se flákají a podle některých se snaží zabít na kopcích a ti druzí jásaají nad úžasným množstvím suplů, odpadlých hodin a nad tím, že je konečně ve škole aspoň týden klid!!☺ No, a aby to ty, co letos lyžovat nebyli nemrzelo, tak je tu pro vás pár článků týkajících se našeho nezapomenutelného kurzu!

Takže páčko a zase v květnu
Vaše šéfredaktorka

Šéfredaktorka-Ivča-Ivana Dobešová V3.B

Redaktoři:

Uzlis -Lucka Albínyiová V3.B

Hidden

Smíšek

Monča☺-Monika Pechová

budoucí Katka N.

Eloš-Elen Vašíčková

Ilustrátor, který kreslí obálku:

Peta-Petr Pajdla V3.B

Obsah

Úvod

Str.2...Úvodní článek

Film & Kino

Str.10 ...Robinsonovi

Hudba & Hudební skupiny

Str.7 ...ANDĚL 2007

Události měsíce & Kritika

Str.6 ...Celodenní běžecký výcvik

Str.4 ...Velikonoce

Str.5 ...Apríl

Str.15 ...Anketa

Pro nudné chvílky

Str.12 ...Co o tobě prozradí písmo

Hidden

Str.11 ...Cestou vlků

Rozhovory & Hlášky

Str.9 ...p.prof.Jonasová

Str.13 ...p.prof.Horký

Str.14 ...hlášky z lyžáku

Historie & Zajímavosti

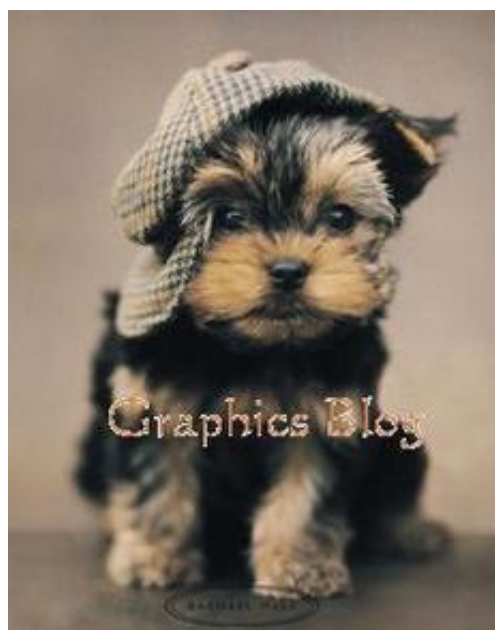
Str.8 ...Titanic

Vtipy od Smíška

Str.16-17 ...Zasmějme se!

Extra bonus

Program kina

Velikonoce

Velikonoce jsou jedním z nejdůležitějších křesťanských svátků, protože oslavují z mrtvých vstání Krista. Slavily se ovšem už dávno předtím, neboť navazují na židovský Pesach-vysvobození Židů z egyptského zajetí, a pro pohany byly obdobím, kdy vítali jaro a dobu zemědělských prací. Samotné Velikonoce jsou odvozeny od Velké noci, čímž je myšlena noc, kdy jak jsem se již zmínila Ježíš vstal z mrtvých.

Škaredá středa-říkalo se jí také černá nebo sazometná, protože se vymetaly komíny. Podle lidového obyčej se nesmíte škaredit a mračit, jinak se budete mračit po všechny středy v roce.

Zelený čtvrtek-jeho název je možná odvozen od zeleného mešního roucha, které se v daný den užívalo nebo má kořeny až ve starověkém Egyptě a váže se na vyvedení Židů z této země. V již zmíněný den se nemá nic půjčovat a s nikým se hádat, aby se vám po celý rok hádky vyhýbaly a peníze si k vám cestu našly.

Velký pátek-je dnem smutku, nemělo by se jíst maso, pracovat na zahradě, aby se nehýbalo se zemí a prát prádlo, jelikož místo ve vodě by se pralo v Kristově krvi. Tento den byl v minulosti opředen pověstmi a podle jedné z nich se v páteční večer otevírá zem a ukazuje nám své poklady.

Bílá sobota-její název je odvozen, jak jinak než od bílého roucha, které by měl nosit kněz v kostele. Na Bílou sobotu se pekly mazance, beránci nebo se pletly pomlázky a připravovalo se na Boží Hod Velikonoční.

Boží Hod Velikonoční-provádělo se svěcení velikonočních pokrmů a když k někomu přišla návštěva, tak každý dostal kousek z tohoto jídla.

Velikonoční pondělí-není nic jiného než den, kdy je pomlázka, šmigrust...Kluci chodí od domu k domu se spletenými vrbovými tatary, které jsou zdobené pentlemi, šlehají holky a dostávají malovanou vajíčka, která v dnešní době nahrazuje třeba čokoláda.

Velikonoční beránek-je symbolem Božího beránka a znázorňuje se obvykle s praporem vítězství. Na Šumavě věřili, že jeho posvěcení pomůže ztraceným, aby našli cestu z lesa.

Velikonoční zajíček-je stvoření „maličké na Zemi a moudřejší nad mudrce“ zároveň je symbolem chudoby, pokory ale i smyslnosti. Dnes je ten, kdo přináší velikonoční vajíčka, ukrývá je na zahradě a děti je pak hledají. Tento zvyk pochází z Německa.

Velikonoční vajíčko-je symbol plodnosti, života, narození, úrody a bezpečí.

Pomlázka- březová metlička, tatar, mrskačka, dymovačka...Holky se šlehají, aby byly zdravé, veselé. Podle tradice se jim předává mladost, svěžest a zdraví proutku.

Vysévání obilí-znamená počátek zemědělských prací

Apríl

Kde se vůbec vzal tento svátek bláznů, jak jej překládá angličtina?

Tento zvyk ač není původem českou tradicí, se u nás zřejmě díky našemu smyslu pro humor zabydlel a zdomácněl. O původu aprílových žertíků není mnoho zápisů, ale jsou prameny, podle kterých smích, tropený z nachytaných lidí, vznikl původně z veselé nálady z přicházejícího, usměvavého jara, kdy jaro viditelně přebíralo žezlo po nevlídné zimě. První písemné sdělení o aprílu u nás pochází z roku 1690, jehož autorem byl Bartoloměj Chrystellia z Prahy. Na konci 18. století byly zprávy o „aprilovém vyvádění“ už častější.

Podle nového kalendáře se stal první duben také prvním dnem v roce. Kolem 20. března začínaly slavnosti rovnodennosti, které vrcholily právě Novým rokem, tedy 1. dubnem - dnem, kdy se lidé veselili a dávali si dárky. Tato tradice se dochovala až do třetí čtvrtiny 16. století, kdy se francouzský král Karel IX. rozhodl s konečnou platností přeložit Nový rok na 1. leden.

Také další vysvětlení se opírá o římskou reformu kalendáře. Podle něj je důvodem k bláznivému pojetí aprílu skutečnost, že k měsíci, který měl původně pouze 29 dní, přibyl jeden den.

Jiná teorie spojuje aprílové šprýmování se zemědělstvím. Její zastánci vztahují pojmenování měsíce k latinskému aperio - otevírati. V dubnu se s příchodem jara otevírá nový zemědělský rok, což byl ve většině starověkých náboženských systémů silný motiv k bujarému veselí.

Je však i jiné vysvětlení -april je pohanský bůžek smíchu.

1. dubna bývalo zvykem stejně jako 30. dubna, častovat známé a příbuzné „aprílem“. Dnes se takovým žertíkům říká „kanadské žertíky“. V dřívějších dobách se často posílalo „oběti aprílu“ něco vypůjčit či něco zakoupit. Šlo samozřejmě o věci, které neexistovaly, např. vtipné semínko, komáří sádlo, zajetí peří, obecní nůžky, hodinářskou motyku, červené hřebíky a v neposlední řadě bublinky do vodováhy nebo mezery do žebříku. Známosti bývaly i ohýbák na cihly nebo rovnák zatáček. Ten, kdo se nechal nachytat, si vysloužil hanlivý titul „aprilový blázen“ a byl celý den terčem posměchu.

Zkrátka a jednoduše řečeno. V tento den si nepochybně každý z nás dává velký pozor, aby nikomu nenaletěl, a nebo aby někomu nevhodný žertík vrátil i s úroky. A tak když už někomu naletíte, tak se moc nemračte a berte vše s humorem! Dyt' je přece Apríl!☺

Celodenní výlet na běžkÁCH...ÁCH

Málo věcí v tomto dnu proběhlo opravdu bez problémů. Začalo to už v autobuse, který nás měl dovést na Ovčárnu, ale byl beznadějně plný. Nevadí, protože kapacita autobusu byla podle řidiče ještě v mezích ("tož lidi posuňte se, je vás tu jenom 80! 20 se vás tu ještě vleze"), a tak jsme se mačkali, mačkali, mačkali... Ne že by mi moc vadil nedostatek prostoru, ale problém nastal, když jsem při brzdění klepla malého kluka běžkama po hlavě.

Na místě jsme zjistili, že z technických důvodů se našeho výletu nemohou účastnit dva z nejlepších lyžařů (Martin a Evča).☺ Každopádně přišli o velký zážitek, ale aspoň si spolu užili celý den o samotě a bez učitelského dohledu.☺

Z mazání běžek jsem moc nepochopila, a tak jsem vzala nejbližší vosk, o jehož skupenství a datu spotřeby se nebudu radši zmiňovat. Dle svých schopností jsem lyže namazala a rozetřela. Asi špatně, protože mi to vůbec nechtělo jet, a tak jsem roztírala znova. Potom to zase jelo nějak moc, hlavně na vleku, na který nás hned posadili. Já jsem marné pokusy vyjet nahoru vzdala mezi prvními, vzala jsem běžky do ruky a šlapala si to po sjezdovce pěšky. A to jsem nahoru dorazila ještě dříve než někteří spolužáci na vleku.

Po těchto mých zkušenostech jsem si myslela, že mám nejhorší za sebou. Pletla jsem se. Dokud jsem o běžkách nic nevěděla, tak jsem se nejvíc bála cesty do kopce. (V terénu jsem přišla na jednoduchý způsob zdolání tohoto problému, který jsem začala praktikovat už u vleku. Běžky jsem měla vyzuté v rekordním čase, a prostě jsem si to vylezla po svých.) Spíš jsem se však měla bát jízdy z kopce, která se díky mým namazaným běžkám stala ještě nebezpečnější. Po 30. pádu jsem to radši přestala počítat. Objevili jsme ale nejefektivnější způsob sjíždění kopců. Člověk si jednoduše sedne na zem a jede, a když spadne, aspoň nepadá z výšky. Velmi se to osvědčilo, až na pár případů roztržených kalhot.☺

Pak už se toho moc nedělo. Pár lidí se ztratilo, jedna ze spolužaček si zvrtna kotník, druhá spadla do potoka, pan profesor H. se vymlel v závěji a objevili jsme zkratku.☺ Bohužel byla trochu bez sněhu, a tak jsme šli zase pěšky, protože po hlíně to moc nejede, jak jsem sama vyzkoušela.

I přes všechny tyto „malé“ nehody jsem měla z tohoto výletu dobrý pocit a jako rozený optimista, jsem se snažila na všechno dívat z té lepší stránky (spálený nos je lepší než omrzliny, roztržené kalhoty jsou lepší než pořezaná noha a i když jsem běžky i sebe „trošku“ ušpinila, byla jsem ráda, že jsem společně s nimi zůstala celá.)

budoucí Katka N.

„Tak a teď krásný úsměv na blátě nebo ti dám na gatě!“☺

Anděl 2007

V sobotu 17.března 2007 se v ostravské ČEZ Areně uskutečnilo tradiční předávání hudebních cen Anděl Allianz 2006. Večerem provázel Richard Krajčo, který je zpěvákem skupiny Kryštof.

Krajčo perfektně zvládl moderování a sklízel pochvaly i za to, jak vyřešil předání cen kapele Kryštof, a tedy i sám sobě. Kapela Kryštof byla nejúspěšnější a z večera si odnesla hned tři ceny. Získali cenu na skladbu roku. Tou se stal jejich singl Rubikon. Dále získali cenu za skupinu roku a za nejlepší popové album roku.

Velkým překvapením byla romská skupina Gipsy.cz, která získala ocenění v kategorii objev roku. Skupina letos prorazila na trh s albem Romano Hip Hop a se stejnojmenným hitem.

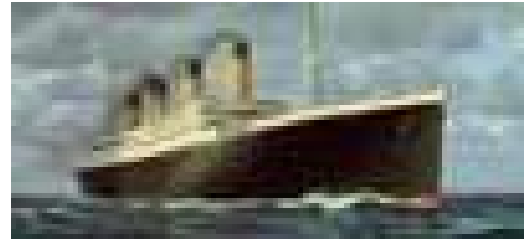
Zpěvákem roku se stal Matěj Ruppert, frontman skupiny Monkey Business. Zpěvačkou roku se pak stala Anna K. Hudební událostí roku se stal festival Colours Of Ostrava. Do andělské síně slávy byl uveden Karel Svoboda. Čest mu vzdala celá ČEZ Arena bouřlivým potleskem vestoje. Hudební osobností roku se stal Jaromír Nohavica. Tuto cenu neudělovala Akademie populární hudby, ale diváci.

Uzlis

Titanic

Byl velký přepychově zařízený zaoceánský parník, anglické paroplavební společnosti White Star Line, která kromě něj postavila ještě loď Olympic, jež měla společně s Titanikem zajišťovat spojení mezi Evropou a Amerikou.

Na svoji první plavbu vyplul Titanic 10.dubna 1912 po trase Southampton – New York. Jeho kapitánem byl šedesátiletý Edward J. Smith, komodor flotily White Star Line.

Už během plavby dostával Titanic zprávy o nebezpečných ledových krách, které se mohly nacházet v jeho okolí. Ovšem díky přetíženosti několika zaměstnanců lodi, kteří některé zprávy nevyřídili nebo kvůli velkému sebevědomí kapitána či kvůli tlaku, pod kterým mohl být, nedošlo ke zpomalení lodi, nýbrž k udržování rychlosti 21 uzlů.

Dne 14. dubna 23:39 zpozoroval námořník Fraderic Fleet, držící hlídku ve vraním hníždě, nebezpečně se blížící kru a informovalo o tom můstek. V 00:05 kapitán lodi po prohlídce podpalubí a konzultaci s šéfkonstruktérem, nechal vyslat do éteru první ze signálu SOS. Podstatou celé záchranné akce bylo, aby posádka včetně cestujících nepodlehli panice, což bylo velice těžké, protože záchranné čluny nebyly ani pro polovinu lidí na palubě. A tak každý dostal aspoň vestu, což mělo jen pramalý efekt, jelikož k podchlazení v tak studené vodě dojde nejméně do deseti minut. Ve 02:20 15.dubna 1912 tedy došlo k potopení Titanicu a jeho definitivnímu ztracení na několik desítek let v hlubinách oceánu. Loď, které se podařilo sesbírat ty, kteří přežili, se jmenovala Carpathia a její kapitán za tento hrdinský čin dostal medaili.

Po ztroskotání došlo k sestavení vyšetřovacího výboru, který sestavil podrobnou práci, týkající se této možná zbytečné nehody, při které zemřelo okolo 1500 lidí.

1.září 1985 se uskutečnila první úspěšná expedice týkající se nalezení vraku Titanicu.

Tato katastrofa inspirovala nejednoho z režisérů k jejímu filmovému zpracování. První film se objevil již několik měsíců po ztroskotání a jednu z hlavních rolí ztvárnila herečka, která katastrofu přežila.

Pokud vás Titanic a jeho pohnutá historie zajímá, tak se podívejte na tuto adresu: www.titanicworld.cz

Ivča

Ivča

Rozhovor

- 1) Jaký byl podle Vás vánoční koncert? Byl lepší než loni?
- 2) Když byste jej porovnála s „TO NEJLEPŠÍ Z GYMPLA“,
- 3) Které číslo podle Vás sklidilo největší úspěch a které naopak nejmenší?
- 4) Jaká byla spolupráce Vašeho pomocného týmu?
- 5) Jaký úspěch sklidilo představení pro veřejnost?
- 6) Myslíte si, že se každým rokem do tohoto zapojuje míň a míň lidí?
- 7) Co vzkážete všem účinkujícím?
- 8) Jaký máte názor na parodie na profesory?
- 9) Jste pyšná na to, že zrovna Vy režírujete tento krásný a zábavný program?
- 10) Vzkážete něco všem těm, kteří se chtějí jen dívat a nejsou schopni se taktéž zapojit.

- 1) Každý rok je koncert zcela jiný a originální. Těžko bych mohla posoudit, zda byl letošní lepší než loňský. Oba byly SUPER.
- 2) Jednotlivá představení se moc neliší. Alespoň se o to snažíme. Všechna čísla musí být co nejlépe nazkoušena a připravena tak, aby každý ze 3 koncertů byl „ten nejlepší z gympla“
- 3) Musím se přiznat, že během koncertu mám mnoho úkolů, a tak nemám čas sledovat, co se děje v sále. Naštěstí mě hodně diváků osloví po představení. A tak vím, že se letos nejvíce líbil Jakub Jablonský. Dokonce mu několik diváček vzkazuje, že už se těší, co vymyslí na příští rok. A možná se budete divit, ale na každé číslo jsem slyšela alespoň jednu pochvalnou reakci.
- 4) Pomocný tým je vždy vynikající. Letos byly dokonce dva. Starší a osvědčení technici ze třídy V6. A předávali štafetu studentům z prvních ročníků. Doufám, že se v příštím roce osvědčí stejně dobře, jako všichni jejich předchůdci.
- 5) Jak už jsem zmínila, setkala jsem se jen s kladnými diváckými reakcemi. A taky zcela zaplněný sál je důkazem toho, že je naše představení úspěšné.
- 6) Každý rok se zapojuje přibližně stejný počet účinkujících, průměrně asi 70. Letos to bylo 69.
- 7) Jste skvělí!
- 8) Osobně je nemám moc ráda, ale je mi jasné, že k našemu povolání patří. Líbí se mi, když jsou vkusné a bez vulgarismů. A to se snad letos povedlo.
- 9) Samozřejmě. Na druhou stranu jsem si ho sama vymyslela, a tak mi nic jiného nezbývá.
- 10) Dokud si nevyzkoušíte, jaké to je, něco vymyslet, zrealizovat a předvést na veřejnosti, těžko můžete objektivně kritizovat. Ale hlavně nezažijete tu bezvadnou atmosféru při zkouškách a pocít, že se vám podařilo pobavit a rozesmát několik stovek lidí.

Za rozhovor moc děkuju!!!!

MONČA ☺

Robinsonovi

Robinsonovi jsou animovaná rodinná komedie pocházející z dílny společnosti Walta Disneyho, jehož filmová studia jsou rodištěm populárních Úžasňáků, kterým jsou postavičky z tohoto filmu vzhledově někdy až neuvěřitelně podobné.

Hlavní postavou je malý sirotek Lewis, jehož jediným upřímným přáním, je žít v milující rodině, což se mu zdá po 124.pokusu, čím dál tím beznadějnější. A stejně, to bohužel vidí i jeho ubohý spolubydlící Kuba. Ne, že by nějak litoval toho, že Lewis zase nemá rodiče, nýbrž už s ním nemůže na pokoji vydržet. Lewisovým koníčkem je totiž neustále vynalézat nejrůznější technologické vymoženosti, které vždy mají tendenci explodovat. Kubovi by samotné vynalézání nevadilo, jenže má taky

svůj sen. Chce se stát špičkovým basketbalistou. Jenže neustálý noční ruch, který vědátor způsobuje, jej nenechá vyspat. Takže, i kdyby byl Kuba sebevíc nadaný, tak se mu to samou únavou nepodaří prokázat. Lewis mezitím opět vytvoří jedno ze svých veledíl (navraceč paměti, aby věděl, proč ho jeho matka odložila), které má zase tendenci explodovat. Když tu ho najednou osloví jeho vrstevník Wilbour, který mu začne tvrdit, že jeho vynález sabotoval Buřinkáč pocházející z budoucnosti. Lewis se zachová přirozeně - Wilburovi nevěří. Když se však usadí do létající mašinky, která se po chvilce prohání nad futuristickým velkoměstem, nezbude než dát Wilburovi za pravdu. Tak začíná jedno krásně bláznivé dobrodružství, na jehož konci budou mít oba chlapi za úkol navrátit svět na dráhu, ze které ho právě vykolejili Buřinkáč a jeho spolupachatel-létající buřinka Doris. A navíc budou cestovat do budoucnosti.

Tento film je divoká střípkovitá pasáž odehrávající se v budoucnosti, což určitě stojí za trošku pozornosti. Robinsonovi jsou plni vtipu, groteskních scének a nejrůznějších technických serepetiček.

Takže si určitě tuto podívanou nenechte ujít a hurá do budoucnosti!

Ivča

Cestou vlků

Smečka je na místě. Celá. Starci i mláďata, malí i velcí, různých velikostí a barev. Zdivočelí huskyové, posílení a změněni životem na Marsu, všichni připravení na hostinu. Tisícihlavá tlupa, zabijáci ve předu, matky s potomky vzadu, čekající na povel k boji. A už je to tady, už volají. Všichni se dají do pohybu. Městské hradby jsou už na dohled, muži na nich si chystají zbraně. Výstřely pálí, ale nic nemůže zastavit ženoucí se hordu. Útočí na bránu. Železná vrata odolávají, seshora padají kulky, kameny i kusy cihel, zezadu se tlačí další. Vtom závora povolí a první z vlků vbíhají do města.

Konečně se jí povedlo dostat ho do podkroví. Rychle za sebou zabila dveře. Kromě jednoho zrezivělého trámu, ležícího na podlaze, se kterým by stejně nedokázala ani pohnout, tu nebylo nic, čím by mohla zatarasit vchod, tak o něj opřela Petra. Věděla, že pokud přijdou, tak to stejně nepomůže, ale dělala to aspoň pro efekt. Zaposlouchala se do zvuků venku. Už se ozývaly první výstřely. Dozněly brzy. Vlci se dostali dovnitř dřív, než kdokoliv stačil vyhlásit poplach. Vyčerpaně se sesunula na podlahu a čekala. Čekala až přijdou.

Pokračování příště.

Hidden

Co o Tobě prozradí písmo?

Grafologové zastávají názor, že písmo je zrcadlem naší osobnosti a způsob, jakým píšeme, o nás dokáže prozradit daleko víc, než si myslíme... A nejen o nás samotných, ale i o lidech z našeho okolí, kamarádech nebo partnerech. Grafologie není výmyslem, ale vážnou vědou.

Grafolog Ti poví, kdo jsi

Bez toho, aby si se s ním potkala osobně! Stačí mu jen ručně napsaný text. Z něj umí vyčíst například stupeň Tvoji inteligence, charakterové vlastnosti, způsob, jakým se projevuješ ve společnosti, komunikační schopnosti či ambice, které máš. Text posuzuje v několika rovinách, ale vždy jako komplexní celek. Důležitou úlohu hraje velikost písma, sklon rukopisu, mezery mezi jednotlivými písmeny a slovy, slučky v písmenech.

Velikost písma a sebevědomí

Čím je písmo větší, tím víc sebedůvěry a ambicí jeho vlastník má. Velká písmena naznačují, že jde o vášnivou, velkorysou osobu, která se cítí ve společnosti příjemně. Extrémní velikost rukopisu poukazuje na hrdé lidi, mnohokrát až příliš zahleděné do sebe, resp. trpících syndromem „Já“. Může symbolizovat taky touhu po svobodě a aktivnějším způsobu života. Malé písmo zrcadlí skromnost, nenáročnost, důkladnost nebo opatrnost.

Zvýrazněné slučky

Výraznější horní slučky v písmenech (např. b, d, h, l) vypovídají o schopnosti člověka impulzivně se nadchnout pro určitou věc, ale můžou signalizovat i povrchnost nebo nedůslednost. Naopak, silnější slučky v dolní části (např. g, j, y) podtrhávají přirozený instinkt a zaměření dotyčné osoby na materiálno.

Sklon písma a temperament

Písmo nakloněné doprava mluví o otevřené a srdečné osobě, z které vyzařuje přirozenost a spontánnost. Na druhé straně může být i projevem nespokojenosti, náladovosti, nestálosti nebo chybějící disciplíny. Doleva nakloněný rukopis prozradí, že jde o samostatného, uzavřeného člověka, který nerad ukazuje svoje pocity navenek. Kolmo nakloněné písmo signalizuje rozvážnost, opatrnost, věcný pohled na svět a osobu, které nechybí pevná vůle.

Odstup jednotlivých písmen

Čím víc jsou od sebe vzdálené jednotlivé písmena, tím víc to vypovídá o člověku, který je duchem podnikavý, rád se učí nové věci, cítí potřebu stále se rozvíjet a na druhé straně je netrpělivý. Malý odstup znamená spíš nesmělost a disciplínu. Velké mezery mezi slovy zanechávají lidé konající s rozvahou, malé mezery zase impulzivní typy.

Girlandy a arkády

Ten, kdo píše girlandy (např. u napsané jako „n“), by měl být přátelský, jemný, nebo pohodlný a lehce ovlivnitelný. Obloukovité n připomínající arkádu naznačuje, že pisatel je uzavřený a raději se drží v pozadí. hodně úspěšných a cílevědomých lidí píše n, m a u skoro nerozeznatelně.

Rozhovor s panem profesorem Horkýýýýýýýým!!! :-)

Otázky:

- 1) Jaký byl podle Vás lyžák se třídou V3.B?
- 2) V čem se lišil výcvik třídy V3.B a tříd V3.A a 1.A, které byly spolu?
- 3) Co je podle Vás lepší, jet na lyžák s jinou třídou nebo sami?
- 4) S kterou třídou jste si rozuměl letos nejlíp?
- 5) Jaký byl podle Vás večerní program studentů, který si vymýšleli?
- 6) Jak hodnotíte studenty na svahu? Velký pokrok? Snaha? (V3.B)
- 7) Co se Vám vybaví jako první, když se řekne ZÁVĚREČNÝ VEČER?
- 8) Jaký byl podle Vás den na běžkách?
- 9) Jaký je Váš nejlepší, nejhorší a nejzábavnější zážitek?
- 10) Váš celkový dojem? ☺

Odpovědi:

- 1) Díky pěknému počasí, Vám studentům to byl jeden s nejlepších týdnů na horách.
- 2) Lišil se jen v tom, že když jedou dvě třídy, tak je to rozděleno čistě na board'áky a lyžaře, ale protože vás bylo mnohem míň tak jste byli dohromady.
- 3) Všecko má své pro a proti. Když jedou dvě třídy, tak je večerní program hodně bohatý a když někomu dojdou nápady, tak ta druhá třída něco vymyslí, ale u té jedné třídy je to mnohem horší.
- 4) Se všema stejně. Všichni jste byli hodní a nikdo neudělal nic, co neměl.
- 5) Ze začátku skvělý, ale postupem času nápady, jak už sem řekl dojdou a pak už nikdo neví, co vymyslet.
- 6) Super. Všichni jste se moc snažili a bylo vidět, že Vás to baví. Hlavně Martin Czerwek udělal velký pokrok. Zbavil se strachu a už mu to jde.
- 7) Bylo to opravdu zábavné. A Určitě si vybavím větu : PODEPSÁN VLASTNÍ RUKOU. ☺
- 8) Bylo to skvělé. Hodně tomu napomohlo taky počasí, které se opravdu vydařilo. A taky asi hodně lidí nezapomene na pády, modřiny a díry v gatích.
- 9) Začal bych asi tím nejhorším. Tak je jasné, že to byl okamžik, když jsem tě viděl na svahu, jak ti po obličejí teče krev. Nejlepší bylo, když jsem se dozvěděl, že si úplně v pořádku a že jedeš z nemocnice zpátky. No a nejzábavnější zážitky mám určitě ze závěrečného večera, to jsem se fakt pobavil, no a ještě ty zmrzlinový poháry...
- 10) Budu ty kurzy rád dělat dál, když budou studenti takoví, jako vy!

Za příjemný rozhovor děkuje Monča ☺

Hlášky z lyžáku 2007

**Zemřela na svahu rychlostí blesku,
teď tady všichni hynou ze stesku.**

Heslo, kterým se někteří po celý kurz řídili, ale naštěstí ve zdraví přežili.

Na svahu při názorné ukázce pádu pro snowbord'áky, bouchl nečekaně p. prof.Lysák Elen do helmy.

Elen(pouze si myslela): Co děláš, vo**?!

Aník IVĚ:

Myslím, že seš mrtvej muž hochu!

Barča: Co myslíš, jaký to je, když si zhulená a jedeš z kopce?
To musí být pr***!

Aník: To není pr***, to je smrt, vo**!

p.prof.Horký: Využijeme toho, že jsou zde celkem dobré lyžařské podmínky.

Martin: Jo, no, aspoň to bahno mě brzdí!

Monika si roztrhla kalhoty na intimních místech a lezla po ní muška.

Michal: Moni, ať ti nevleze do díry!

Večer před obávaným odjezdem na Praděd.

Aník: Já tam nechci, mě tam na tom svahu někdo sjede!

V beznadějně přečpaném autobuse, do kterého chtělo nastoupit ještě dalších 20 lidí.

Řidič: No tak, posuňte se tam vzadu! Je vás tu 80 a děláte, jak kdyby byl plnej autobus!

ANKETA

Chceš či nechceš stejnokroj?

Ze 100 tázaných studentů a z 10 profesorů byl výsledek tento

Dívky : 80% PRO
20% PROTI

Chlapci : 55% PRO
45% PROTI

Profesoři : 30% PRO
70% PROTI

Názory profesorů:

Pan profesor Macháček : Ne, bylo by to poameričtění!

Pan profesor Jemelík : Takto ne, ale kdyby to bylo něco originálnějšího a hezkého, tak proč ne.

Pan profesor Libosvár : Určitě ne. Nejsem na to zvyklý.

Pan profesor Horký : Byla by to sranda.

Paní profesorka Mužíková : Ne. Kdyby tu byly nějaké problémy mezi studenty (sociální rozdíly, které by byly nějakým způsobem zřejmé-šikana) tak ano, ale myslím si, že to není potřeba.

Paní profesorka Vávrová : Ano. Souhlasím s tím. Je to dobrý nápad. Mají to už v Polsku, Rusku, tak proč by ne tu.

Názory studentů:

**** : Nesouhlasím, protože každý má svůj styl, který mu vyhovuje a každému nesluší všechno.

**** : Ano, brala bych to. Bylo by to vkusné, hezké a byli bychom v televizi ☺

**** : Já bych to bral jen v tom případě, kdyby měly holky oranžový minisukně, růžová trička a boty na podpatku.

**** : Bylo by to moc hezké, nekolovaly by pomluvy, kdo má peníze, kdo ne, kdo pořád nosí stejné oblečení apod. Dost by mě zajímalo, jak by si s tím poradily některé fify!

MONČA ☺ a ELOŠ

Zasmějme se!

Ahoy! Měli jsme tady Velikonoce. Což pro nás (tím myslím něžné pohlaví) jsou svátky bolesti! Ale máme i příjemný důvod, proč být zešlehané. A je jednoduchý-
prý budeme zdravé. A co je na tom pravdy?? No, vyzkoušejte si to sami na sobě!
Ale výsledek nezaručuji!! ☺

Žena smaží volské oko, když v tom momentě do kuchyně vtrhne muž a začne křičet:
„POZOR! POZOR! VÍC OLEJE! POTŘEBUJE TO VÍC OLEJE! POZOR!
OTOČIT, OTOČIT, OTOČIT... RYCHLE! POZOR! POZOR! ZBLÁZNILA SES? TEN OLEJ!
PROBOHA SŮL, SŮL! NEZAPOMEŇ NA SŮL!”

Žena už to nevydrží a úplně vynervovaná se ptá: „Co tak řveš? Myslíš si, že
neumím udělat volské oko?”

Muž klidným hlasem odpoví: „To jen, abys měla představu, miláčku, jaký to je, když mi kecáš do
řízení!”

Blondýnka a brunetka vypadnou z letadla. Která dopadne jako první? Brunetka, protože blondýnka
se ptá na cestu!

Skočí policajt do tramvaje a zařve: „Sledujte ten taxík!”

Havaruje letadlo v jihoasijské džungli, pilot se zachrání a celý den se bez vody a jídla prodírá
džunglí, pomalu se blíží noc, když přijde k domu. Neváhá a zaklepe. Otevře mu starý Číňan a letec

ho poprosí, zda by ho nechal přespat a dal mu něco k jídlu. Číňan dlouze přemýšlí a poté svolí, avšak s jednou podmínkou, nesmí si nic začít s jeho ženou, jinak ho podrobí třem nejhorsším čínským mučením. Letec souhlasí a v duchu si myslí: „Stejně je to nějaká stará opelichaná Číňanka.“ U večeře je však obsluhuje nádherná paní domu. Večer to pilot nevydrží a celou noc si s ní užívá. Ráno se probudí a na hrudi má velký kámen a na něm je napsáno: „První čínské mučení“. Pomyslí si: „Jestli budou všechna ta mučení taková, tak to je v pohodě.“ Vyhodí kámen z okna. Když ho pouští všimne si, že na druhé straně je také nápis: „Druhé čínské mučení: levé varle přivázané ke kameni.“ Zhrozí se, ale kámen již nemůže zachytit, vyskočí tedy za ním a když padá, zahlédne další nápis: „Třetí čínské mučení: pravé varle přivázané k noze postele.“

Jde takhle večer blondýna po chodníku a na lampě uvidí inzerát:
„Prodáme byt 3+1, prosíme zájemce, aby jen zaklepal.“
Najednou jde okolo policajt a ptá se blondýnky klepající na lampu.
„Copak to děláte?“
Blondýnka: „Ále, visí tu inzerát a tak zkouším, jestli mi otevřou.“
Policajt se podívá nahoru na lampu a říká:
„Ale svítěj, takže by měli být doma.“

Přijde zoufalá blondýnka po natankování benzínu za pumpařem a prosí o pomoc: „Zabouchla jsem si v autě klíče. Nemůžete s tím něco udělat?“ „Ted' nemám čas, ale dám vám háček a tím si auto otevřete,“ říká pumpař. Blondýnka odejde ke svému autu. Za chvíli vstoupí pán a strašně se směje. Pumpař se ho ptá: „Co se stalo?“ „Ale, venku se nějaká blondýnka snaží otevřít auto háčkem.“ „A co má být? Však jsem jí to poradil já,“ říká pumpař. A pán na to: „No ale uvnitř sedí druhá blondýnka a ta jí říká: „Doprava, ne, ještě kousek, ted' doleva...“

